

РЕШЕНИЕ

№ 2376

гр. София, 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 20.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Таня Миткова, като разгледа дело номер **10501** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД, подадена чрез юрк. Р., срещу Решение № Ж-548/04.10.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което дружеството е задължено да издаде на „Волт Актив“ ООД становище с посочени условия за присъединяване на Фотоволтаична централа (Ф.) предвидена за изграждане при условията на чл.24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ ХХ – 106, кв. 30 [населено място], [община], съгласно Наредба № 6, Глава пета, раздел II, отговарящо за норматичните изисквания на чл.27 от ЗЕВИ и в 7-дневен срок след приключване на горните дейности да представи на Комисията доказателства за изпълнението им.

Според жалбоподателя оспореното решение е постановено при съществено противоречие с процедурата и с материалноправните разпоредби на Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ). Твърди се, че липсват мотиви, като се сочи, че решението е в противоречие и със законите и подзаконовите нормативни актове в областта на устройството на територията. Според жалбоподателя, неправилно КЕВР е приела, че постройката в имота на „Волт Актив“ ООД е сграда по смисъла на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. След като излага подробни съображения за това, че в конкретния случай се касае за склад, който е именно постройка, а не сграда, жалбоподателят твърди, че имота, в който е предвидено да бъде изградена Ф., не изпълнява критериите по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. Поддържа се, че в решението липсва

правен анализ на фактите и приложимото право, а изложените мотиви са бланкетни и не изпълняват изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Прави се оплакване, че не са обсъдени възраженията на дружеството и не са формирани мотиви за отхвърлянето им.

В съдебно заседание дружеството се представлява от юрк. Д., която поддържа жалбата и моли за присъждане на разноски по представен списък..

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез процесуален представител юрк. И., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Волт Актив“ ООД, редовно уведомена, не се представлява. По делото е депозирано писмено становище, в което се излагат твърдения за неоснователност на жалбата. Претендират се разноски по приложен списък.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото са приети представените с жалбата и административната преписка писмени документи, както и ангажираните от страните.

По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета без оспорване Комплексна съдебно – техническа експертиза, изготвена от вещо лице В. К.. Вещото лице е посочило, че в имота има изградена постройка от „итонг“ и колони, а покривът е от гредоред и рифелова покривна ламарина, подът е изпълнен с циментова замазка. Постройката е с предназначение „Склад за инвентар“ и към настоящият момент реално се използва за това. Постройката е с вътрешна електрическа инсталация, която физически е присъединена към електроразпределителната мрежа, а в нея липсват консуматори на енергия.

Приетата по делото КСТЕ се кредитира от съда като изчерпателна и компетентно изготвена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III отделение, 79 състав след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

На 04.05.2021г. дружеството „Волт Актив“ ООД е подало до „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД искане за проучване на условията за присъединяване на Ф. предвидена за изграждане в УПИ ХХ – 106, кв. 30 [населено място], [община] /л.33-35 от делото/. По така подаденото заявление, с писмо изх. № 45443 от 06.10.2021 /л. 42 от делото/ Волт Актив“ ООД е уведомено, че процедурата по присъединяване се прекратява с мотив, че в недвижимия имот, в който се предвижда изграждането на обекта, не съществува сграда на основното застрояване, към която може да бъде изградена централа по реда на чл.24, т. 1 от ЗЕВИ.

Във връзка с полученото писмо „Волт Актив“ ООД е подала жалба с вх. № Е – 12-00-595/03.12.2021г. до КЕВР /л.51-52 от делото/. Към жалбата са приложени писмо изх. № 45443 от 06.10.2021г. от „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ“ ЕАД ведно със Становище с № 70-00-398/15.06.21г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройство, Нотариален акт за собственост, Заповед № РД-29-836/09.11.2020г. издадена от [община], Удостоверение за въвеждане в експлоатация № АГ-14-22/21.05.2021г. издадено от [община]; Скица № КР-08-640/21.05.2021г.

издадена от [община].

КЕВР е приела, че жалбата е основателна, с мотиви, „че „Електроразпределение Юг“ ЕАД неправилно е приложило чл. 88, ал. 5 от Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), като е предявило изисквания към присъединяваното лице, извън задължителните такива по чл. 88 от Наредба № 6. Съгласно чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ изискването по отношение на имота, в който е предвиден да се изгражда Ф., е в него да има присъединена към електроразпределителната мрежа сграда и да се намира в урбанизирана територия. Съгласно чл. 51, ал. 1 от Закона за нормативните актове задължително тълкуване на нормативен акт дава органът, който е издал акта. Доколкото органът, издал ЗЕВИ, а именно Народното събрание на Република България, не се е произнесъл със задължително тълкуване относно наличие на допълнителни изисквания в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, относно статута на сградата като такава за основно или допълващо застрояване, не следва да се счита, че законодателят е предвидил такива. Със Закона за изменение и допълнение на ЗУТ, обн. в ДВ бр. 16 от 18.02.2021г. е създаден § 1, т. 16 от Допълнителните разпоредби на Закона за кадастъра и имотния регистър, който гласи следното: „Сграда“ или „постройка“ е самостоятелен строеж на основно или на допълващото застрояване по ЗУТ, трайно прикрепен към земята, с отделени от външната среда организирани вътрешни пространства и с функционално предназначение съгласно класификатора, определен с наредба по чл. 31.“ Това определение за сграда приравнява сградата на постройката като смислово значение и изрично определя, че сградите и постройките могат да бъдат както строежи от основно застрояване, така и строежи от допълващо застрояване.“

При тези мотиви КЕВР е достигнал до извод, че „Електроразпределение Юг“ ЕАД е излязло извън своята компетентност по отношение изискването за наличие на сграда за основно застрояване в имота и превратно е тълкувало чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ.

Решението е съобщено на 13.10.2022г., видно от приложеното на л. 20 известие за доставяне.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, в законоустановения срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Комисията за енергийно и водно регулиране не е изложила ясни и пълни мотиви по възраженията на "Електроразпределение Юг" ЕАД. Липсата на мотиви по този спорен между страните въпрос представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и е самостоятелно основание за отмяна на решението на административния орган.

При преценката на спорните въпроси Комисията за енергийно и водно регулиране е допуснала противоречие с материалния закон и с обявената от закона цел.

ЗЕВИ има за цел да стимулира производството и потреблението на енергия, произведена от възобновяеми източници /ВИ/ - чл. 2 от ЗЕВИ, като следва да бъде предоставен гарантиран достъп на енергия, произведена от ВИ – чл. 18, ал. 1 от ЗЕВИ. „Гарантиран достъп“ обаче не означава безусловен такъв и именно по тази причина в глава 4та, раздел 2ри от ЗЕВИ са уредени предпоставките за присъединяване на енергийни обекти за производство на ел. енергия от ВИ. Така, в чл. 22, ал. 1 от ЗЕВИ е

предвидено, че операторите на разпределителни електрически мрежи ежегодно до 28 февруари представят на оператора на преносната електрическа мрежа предвижданите за едногодишен период електрически мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване към разпределителните мрежи на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, по райони на присъединяване и нива на напрежение, а съгл. ал. 5 на същата разпоредба КЕВР издава решение по реда на чл. 115 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, с което одобрява тези мощности след извършване на проверка. По-нататък, в чл. 23 от ЗЕВИ е регламентиран редът, по който лицата, които искат да изградят обекти за производство на ел. енергия от ВИ, следва да процедират, като тази процедура е предвидена именно в изпълнение на целите на ЗЕВИ по чл. 2 и чл. 18 – за да е налице предвидимост, обективност и липса на дискриминация по отношение на всички евентуални желаещи производители на ел. енергия от ВИ.

Разпоредбата на чл. 24 от ЗЕВИ, която регламентира изключение от така въведеното правило на чл. 23, и съгл. т. 1 предвижда, че чл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници /ВИ/ с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Целта на това изключение е да стимулира ползването на ел. енергия от собствени неголеми ВИ за собствени нужди, т.е. за собствено потребление – затова е уредено и задължението да е налице сграда в имота – а остатъчното количество следва да се закупи от оператора по преференциалните цени. Именно, защото се касае за изключение /а изключението е стеснителна /извънредна хипотеза на общото правило/, то и същото не би могло да бъде тълкувано разширително в настоящия спор, включително и относно значението на думата „сграда“.

При всички случаи обаче, целта на разпоредбата на чл. 24 не е да стимулира злоупотребите, при които се изграждат фиктивни постройки в територии, в които няма потребление и се налага пренасяне на произведената електрическа енергия. Именно затова се касае за изключение от общото правило.

В подкрепа на горните мотиви е т. 43 от преамбюла на Директива 2009/28/ЕО, изцяло транспонирана с приемането на ЗЕВИ, имаща за цел да стимулира гражданите към постигането на целите на Директивата, т.е. към използване на ел. енергия от ВИ, както и т. 51 от преамбюла на Директива (ЕС) 2018/2001 от 11.12.2018г. И двете директиви имат идентичен предмет – насърчаването на използване на енергия от ВИ, като по-новата определя правната рамка, в частност процентите на ел. енергия от ВИ в отделните държави членки до 2030 г. Съгласно т. 51 /която на практика пояснява вложеното в т. 43 на Директива 2009/28/ЕО значение/ за да се насърчава използването на възобновяема енергия от микро, малки и средни предприятия (М.) и от отделните граждани в съответствие с целите, определени в настоящата директива, за малките проекти за възобновяема енергия, включително децентрализираните проекти, например покривните слънчеви инсталации, следва да се въведе процедура чрез обикновено уведомяване за свързване към мрежата до компетентния орган. Цитираната норма потвърждава посоченото, че чл. 24 изисква в съответния имот, намиращ се в урбанизирана територия, да е налице сграда, именно с цел покривната слънчева инсталация да охранва тази сграда и по този начин реално произведената от ВИ енергия да се използва за собствено потребление. А поставеният във въпросния

парцел склад нито е сграда /за което ще бъдат изложени мотиви по-долу/, нито служи за обитаване/ живеене, нито представлява предприятие, реално ползващо ел. енергия за производствените си нужди, нито въобще в него има реално потребление на енергията от ВИ за отопление.

Незаконосъобразно в атакуваното решение на КЕВР е прието, че не било в компетентността на "Електроразпределение Юг" ЕАД да тълкува дали складът представлява сграда или не, доколкото самата КЕВР прави такова тълкуване. Това е така, тъй като именно електроразпределителното дружество следва да провери дали са налице предпоставките за прилагане на изключението по чл. 24 от ЗЕВИ – макар това да не е изрично посочено в чл. 87 и сл. от Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. В противен случай и ако присъедини обекти, които не съставляват изключение по см. на чл. 24 от ЗЕВИ, то самото електроразпределително дружество би нарушило изискванията на чл. 22 и чл. 23 от ЗЕВИ и би подлежало на санкция от страна на КЕВР.

Чл. 12, ал. 1 от ЗУТ гласи, че застрояване е „разполагането и изграждането на сгради, постройки, мрежи и съоръжения в поземлени имоти“. Още в тази разпоредба се прави разграничение между сгради и постройки. В противен случай законът щеше да използва единствено думата „сгради“. По-нататък, в чл. 41 от ЗУТ е посочено, че допълващото застрояване в урегулирани поземлени имоти се състои от спомагателни, обслужващи, стопански и второстепенни постройки към сградите на основното застрояване и се разрешава в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план. Именно с оглед характера на постройките на допълващото застрояване, режимът на тяхното допускане е значително улеснен в сравнение с изграждането на сгради. Горното разграничение на „сгради“ и „постройки“ се съдържа и в чл. 70 от Наредба № 7 от 22.12.2003г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони. Безспорно и двете понятия съставляват застрояване /строежи, но сградите са такива на „основното“, а постройките, вкл. и складовете – на „допълващото“ застрояване. Съществуващата във въпросния имот постройка - склад нито служи за обитаване/живеене, нито представлява предприятие, реално ползващо електрическа енергия за производствените си нужди. Изграждането на подобен род постройка във въпросния парцел има за цел единствено да заобиколни изискванията на чл. 23 от ЗЕВИ като създаде привидност за изпълнение на предпоставките на изключението по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ.

В подкрепа на горното, а именно, че е налице заобикаляне на закона от страна на „Волт Актив“ ООД, което от своя страна е довело до незаконосъобразност на решението на КЕВР и на друго основание, а именно противоречие с целта на закона, са и другите събрани по делото доказателства. Видно от представената кореспонденция между дружеството и "Електроразпределение Юг" ЕАД /л.43-45 от делото/ дружеството „Волт Актив“ ООД е инициирало 6 /шест/ процедури по присъединяване на Ф. в съседни имоти в [населено място], като във всеки от тях има изграден такъв склад, върху който се иска изграждане на съответната Ф.. По този начин общата мощност на бте Ф. е 180 kW.

В случая, макар формално да се касае за отделни Ф. в отделни имоти, всяка с мощност до 30 kW, във всеки от които имоти е изградена постройка /не сграда/, настоящият състав намира, че е налице заобикаляне на закона от страна на „Волт Актив“ ООД, в

частност на чл. 24 от ЗЕВИ, вкл. и по отношение на изискването за наличие на мощност до 30 kW, което КЕВР не е изследвала. Целта на наличието на процедура за присъединяване по чл. 23 от ЗЕВИ е да се предотвратят злоупотребите, както бе посочено по-горе, чрез изграждането на фиктивни постройки. В случая именно това е сторено посредством изграждането на 6 склада в съседните УПИ, очевидно предназначени за обитаване и изградени единствено с цел формално да се изпълни изискването на чл. 24 от ЗЕВИ като спорът се съсредоточи върху това дали складът е сграда по смисъла на разпоредбата или не. Освен че не е сграда, същият не е предвиден за обитаване, респективно не представлява предприятие по смисъла на горещитираната т. 53 от Директива 2018/2001г., което означава и че в тези складове няма да има реално потребление на произведената от монтираните върху тях и в прилежащите им имоти конструкция на Ф.. (В този смисъл освен приложеното по делото Р № 9620/2021г. на ВАС, също така Р № 5026 от 26.05.2022 г. по адм.д. № 2283/2022г. на ВАС)

При това положение съдът намира, че решението на КЕВР не съответства на целта на закона, поради което и на това основание се явява незаконосъобразно и следва да бъде отменено. Не са били налице основания КЕВР да дава указания на ЕР Юг ЕАД да издаде становище по чл. 27 от ЗЕВИ във връзка с присъединяването на Ф. при условията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ, тъй като такава Ф. не е налице.

При този изход на спора на жабоподателя се дължат сторените от него в производството разноски в общ размер на 1950 лв. в това число – 50 лв. държавна такса, 1700лв. депозит за експертиза и 200лв. юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София –град, III отделение, 79 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-548/04.10.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката на КЕВР за ново произнасяне съобразно дадените в мотивите на настоящото решение задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „„ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЮГ““ ЕАД, ЕИК[ЕИК] разноски по делото в размер на 1950 (хиляда деветстотин и петдесет) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ:

